

Annotatio.

Cur Curarum finis est delectatio. vii. g.
 Habeat curam tui qui fecit te: qui habuit tui curam
 prius q̄ esse. xxxix. ce.
 Curie que dicuntur: et q̄ roma trigintaquinq̄ curi-
 as habuit. cxxi. l.
 Curiosi comparantur piscibus maris. viij. f. in me.
 Delius est viam pigrius ambulare: q̄ preter viam
 fortiter currere. xxxi. expositione. l. d.
 Non pedibus sed desiderio currim⁹ ad deū. lxxxiij
 e. in fine.
 Currus dei quis sit. lxxij. y.
 Currus volubilem successionem temporalium bo-
 norum significat. xix. b.
 Quid sit currere viam mandatorum dei. cxxvij. tra-
 ctatu decimo. f.
 Tunc curuatur homo: cum se facit proum ad ter-
 renas concupiscentias. l. r.
 Curuari est non posse cor erigere a terra. xxxvij. J.
 in medio.
 Curu⁹ ē qui nō bene audit: Sursū corda rē. lxxij.
 tractatu secundo. l.
Luf Lufoditio verborum dei intelligenda est operatio
 p̄ceptorum. cxxvij. tracta. v. a.
 Si vis habere custodem non dormientē: deum eli-
 ge. cxx. e. f.
 Dñs quomō custodit animam: et introitum: et exi-
 tum nostrum: Ibidem. t. v.
Da D Aniel q̄ vitā quietā in cęlibatu elegit: signifi-
 cat seruire deo: quos significat. cxxxiij. f.
 De damnatione sua nemo iuste conqueri potest cō-
 tra deum. cxxvij. tracta. xxviii. a.
 Q̄ dammandus esset peccator si deus ageret ex re-
 gula legis. xxx. expositione. ii. tracta. l. f.
 Non potest iuste damnari nisi qui malus cognosci-
 tur. cxxxiij. tractatu. l. b. circa finem.
 Frustra damnatus ab homine quē deus iustificat.
 xxxvi. tracta. iij. o. cxxvii. t. circa finem.
 Virū damnatis detur mitigatio p̄nę. cv. b. circa fi.
 Virum damnati habeat noticiam et curam suorum
 amicorum. cvij. m.
 Dauid cur scribitur fuisse filius iesse. lxxii. a.
 Q̄ deus elegit tribum iuda propter dauid: et dauid
 propter christum. lxxvij. z.
 Quid significat q̄ ab officio pastoralis peccorum ad
 hominū regnum translatus sit. lxxvij. z.
 Cur non prius regnum tenuit q̄ primo a plequen-
 tibus liberaret. l. j. a. b. xvij. a.
 Nō solum figurabat personam regis sed et sacerdo-
 tis: quia manducauit panes. p̄positionis. l. j. c.
 Q̄ pro vno facto meruit gloriam et inuidiam. cxxxiij
 tractatu primo. b.
 Quid significat q̄ p̄stravit goliath: Ibidem. d.
 Quid figurat q̄ murat vultum coram abimelech: et
 dimittitur. cxxxiij. tracta. l. b. c. l. j. f.
 Quid significat q̄ ad ostia tympanabat. cxxxiij. tra-
 ctatu primo. J.
 Quid designat q̄ succendit mesopotamiam: syriā:
 et syriā sobal. lxx. c. d.
 Q̄ non perpetravit adulteriū et homicidium cum
 saul inimicum pertulit: sed dum securus ab ho-
 stibus quietit. l. d.
 Sicut ad dauid nathan. p̄pheta mittitur: sic dauid

ad nos mittitur: Ibidem. e.
 Dauid agnoscens culpam suā: amplexus est p̄nā
 suam: querens gloriam non suam. l. r. in medio.
 Quid significat q̄ fugit a facie saul in speluncam.
 Cum apud ziphos latitaret: christū (vi. d. f. m.
 et ecclesiam eius figurabat. l. iij. a. b.
 Dauid vnus homo erat: sed non vnū figurabat: et
 quādo vnū figurabat: illū p̄figurabat qui ē me-
 diator dei et hominum. lxx. a.
 Nomine dauid sepe. p̄pter originē carnis christus
 resignatur. l. iij. b. lvi. e.
 Quid desit q̄ eū tenuerit allophili i geth. l. v. b. d.
 Dauid interpretat manu fortis: et figurat christum.
 xvij. a. xxvij. a. xxviii. a.
 Q̄ interpretat desiderabilis: et significat christū q̄
 mortē nostrā vicit: et vitā desiderabilem p̄misit.
 Vultu cadere voluit cū dauid (cxxxiiij. tract. i. a.
 et cum dauid non resurgere. l. b.
 Q̄ nō cadēti exēplū. p̄positū ē: f̄ resurgēti: Ibi. c.
 Q̄ dō nullū sibi ad peccādū exēplū. p̄posuit: Ibi d.
 Quid significat q̄ terra sit ei restituta. xcvi. b. c. d.
 Sanctitudo dauid in hoc declaratur. cxxxi. b.
 Q̄ p̄sumens de dño confecit bella omnia: p̄figurās
 in manu fortē quēdā: qui oēs inimicos ecclesie
 mansuetudine debellaret. Ibidem. d.
 De mysterio belli qd̄ gessit cum golia. cxliij. a.
 Quid significat q̄ arma saulis posuit ouerantia: et
 quinq̄ lapides tulit: Ibidem. b. c.
 Debitore nostrū se fecit deus: non aliquid a nobis
 accipiendo sed p̄mittendo. cit. a. lxxxiij. r. circa fi.
 Debira dicuntur peccata. lxxi. n.
 Que debita petim⁹ nobis dimitti. cxxxiij. tra. iij. c. d.
 Debira relictōrū reddere est p̄nas luere. lxx. e.
 Debitore vbi habem⁹ in paucis: redditorē in mul-
 tis. cxliij. o.
 Quomō debet nobis deus. cxxxiij. tract. i. g. in meo.
 Deus fidelis ē debitor: esto tu fidelis exactor. cxxxiij
 Decidētes quos p̄firmat de⁹. cxliij. z. (tract. ij. b.
 Inde decipit q̄sq̄ vnde decipere voluerit. cxxxiij.
 Decor domus dei q̄ sit. xxv. i. (tracta. l. l. in fi. in
 Decor regni cęlestis qualis sit. cxliij. z.
 Decori meo deus virtutē p̄stitit ex voluntate sua
 non ex mea. xxix. g. in fine.
 Hunc redcat dom⁹ q̄ in eternū manebit. xxix. a. b.
 Dedicatio dom⁹ tā facta est in capite tanq̄ in fūda-
 deducit nos christus tanq̄ (mento: Ibidem. l.
 dur: et in se ducit tanq̄ via: et ad se p̄ducit tanq̄
 Non omnis defectus vel culpe putan (patria. lxx. c.
 dus est vel p̄nę: quia est defectus laudabilis: vel
 optabilis: licet visitari defect⁹ in malo accipitur.
 Defect⁹ a bono in malū ma (cxxxiiij. tracta. xx. a.
 lus est: a malo in bonū bonus est: Ibidem.
 Ois q̄ deficit nō descendit: sed cadit. cxxxiij. d.
 Deglutire viuos quid sit. cxxxiij. g. b.
 Nemo sic delectat q̄ ille q̄ fecit oia q̄ delectat. cxxxiij
 Alias delectant impij q̄ iusti i (tract. i. g. in me.
 Delectatio p̄niciosa (hac vita. cxxvi. tract. i. n.
 sequit cupiditātē: fructuosa charitatē. lxx. J.
 Carnalis delectatio p̄ferit vīq̄ ad illicita et alie-
 na progrediens frenanda est: non in imperio col-
 locanda. l. c. in fine.
 Non redem⁹ delectari ex p̄terita vita nostra: neq̄